

Rezolutīvā daļa:

Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aptver radiofonā raidītu muzikālo un muzikāli-literāro darbu translēšanu, ko kafējnicās-restorāna apsaimniekotāji, izmantojot ar skaļruņiem un/vai pastiprinātājiem savienotu radioaparātu, veic saviem klientiem, kas atrodas attiecīgā uzņēmuma telpās.

(¹) OV C 205, 22.6.2015

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 29. jūnijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Lieta C-322/15)

(2015/C 320/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājas: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Atbildētāja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 56. pantam ir pretrunā, ka tiek piemēroti apstrīdētais *Autorità di [garanzie nelle comunicazioni]* Lēmums Nr. 397/13/CONS un attiecīgās, ar to saistītās valsts tiesību normas, kurās atbilstoši tam, kā tās izprot minētā iestāde, prasība – sniegt komplicētu “ziņojumu par sistēmas ekonomiskajiem rādītājiem” (kas obligāti jāsaģatavo atbilstoši Itālijas grāmatvedības normatīviem) saistībā ar saimnieciskajām darbībām, kas veiktas attiecībā uz Itālijas patērētājiem, šo prasību pamatojot ar konkurences aizsardzības mērķiem, kas tomēr ir neizbēgami saistīti ar citām ierobežotākām šīs pašas iestādes institucionālajām funkcijām plurālisma aizsargāšanai attiecīgajā nozarē – ir izteikta saimnieciskās darbības subjektiem, kuri pat neietilpst šo nozari reglamentējošo valsts tiesību aktu (*Testo Unico dei Servizi di Media Audiovisivi e Radiofonici*) piemērošanas subjektu lokā, un konkrēti šajā lietā – kādam pašmāju operatoram, kas tikai sniedz pakalpojumus savam Īrijā reģistrētajam māsasuzņēmumam, kā arī šā nupat minētā uzņēmuma gadījumā – operatoram, kuram šis valsts teritorijā nav nedz juridiskās adreses, nedz arī kādas darbības, kas ietvertu nodarbinātību, proti, citiem vārdiem sakot, vai tas ir pasākums, kas ierobežo pakalpojumu sniegšanas brīvību Eiropas Savienībā pretrunā Līguma 56. pantam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 3. jūlijā iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) – ENEA S. A.(Poznań)/Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Lieta C-329/15)

(2015/C 320/22)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: ENEA S. A., Poznaņa

Atbildētājs: Prezes Urzēdu Regulāci Energetyki

Prejudiciālie jautājumi

- 1 Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka 1997. gada 10. aprīļa Enerģētikas likuma [*ustawa – Prawo energetyczne*] 9.a panta 8. punktā – redakcijā, kas bija spēkā 2006. gadā, pamatojoties uz 2005. gada 4. marta Likuma par grozījumiem Enerģētikas likumā un Vides aizsardzības likumā [*ustawa o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska*] 1. panta 13. punktu (2005. gada Dz.U. Nr. 62, 552. pozīcija), – paredzētais pienākums iepirkt elektroenerģiju, kas ražota kopā ar siltumu, ir valsts atbalsts?
- 2 Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā – vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uz šīs tiesību normas pārkāpumu tiesvedībā valsts tiesā var atsaukties tāds enerģētikas uzņēmums kā dalībvalsts veidojums, kuram bija uzliks pienākums, kurš ticis kvalificēts par valsts atbalstu?
- 3 Apstiprinošas atbildes uz pirmo un otro jautājumu gadījumā – vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka no valsts tiesībām izrietošā pienākuma nesaderība ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību 107. pantu izslēdz iespēju uzlikt naudas sodu uzņēmumam, kurš nav izpildījis šo pienākumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunale di Treviso (Itālija) – kriminālprocess pret Giuseppe Astone

(Lieta C-332/15)

(2015/C 320/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Treviso

Lietas dalībnieks pamatlietā

Giuseppe Astone

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/2012/EK ⁽¹⁾, kā tās ir tikušas interpretētas iepriekš motīvu daļā minētajā Savienības judikatūrā, ir pretrunā tādas dalībvalstu tiesību normas kā iepriekš minētās Itālijā spēkā esošās (Republikas prezidenta 1972. gada 26. oktobra Dekrēta Nr. 633 19. pants), ar kurām, tostarp krimināltiesībās, nav atļauts, ka nodokļu maksātājs var izmantot atskaitīšanas tiesības, ja viņš nav iesniedzis PVN deklarācijas, it īpaši deklarāciju par otro gadu pēc gada, kurā radās atskaitīšanas tiesības?